

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 1 квітня 2026 р. № 333-р

Київ

Про схвалення рекомендацій щодо залучення амбасадорів безбар'єрності до комунікаційного супроводу та підтримки реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року

1. Схвалити рекомендації щодо залучення амбасадорів безбар'єрності до комунікаційного супроводу та підтримки реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, що додаються.

2. Рекомендувати міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, обласним, Київській міській державним адміністраціям (військовим адміністраціям), Національному банку та іншим державним органам, органам місцевого самоврядування:

під час здійснення заходів у рамках реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року та Комунікаційної стратегії щодо створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року застосовувати рекомендації, схвалені цим розпорядженням;

до 1 травня 2026 р. подати Міністерству культури інформацію про осіб, визначених координаторами амбасадорів безбар'єрності.

У разі зміни особи, визначеної координатором амбасадорів безбар'єрності, подати протягом п'яти робочих днів Міністерству культури оновлену інформацію.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 1 квітня 2026 р. № 333-р

РЕКОМЕНДАЦІЇ

щодо залучення амбасадорів безбар'єрності до комунікаційного
супроводу та підтримки реалізації Національної стратегії
із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року

1. Ці рекомендації спрямовані на посилення комунікаційних спроможностей міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних, Київської міської державних адміністрацій (військових адміністрацій), Національного банку та інших державних органів, органів місцевого самоврядування (далі — заінтересовані органи) під час формування, реалізації та популяризації в суспільстві державної політики у сфері безбар'єрності шляхом залучення амбасадорів безбар'єрності, зокрема щодо комунікаційної підтримки реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року (далі — Національна стратегія), схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 366 “Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року” (Офіційний вісник України, 2021 р., № 36, ст. 2154; 2025 р., № 36, ст. 2399), Комунікаційної стратегії щодо створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року (далі — Комунікаційна стратегія), схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2024 р. № 1301 “Деякі питання комунікаційної підтримки реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 5, ст. 413), а також операційного плану заходів на 2025—2026 роки з реалізації Комунікаційної стратегії щодо створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 2 липня 2025 р. № 649 “Про затвердження операційного плану заходів на 2025—2026 роки з реалізації Комунікаційної стратегії щодо створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 61, ст. 4189) (далі — операційний план заходів).

2. Амбасадором безбар'єрності може бути громадянин України, який представляє або є членом громадського об'єднання, молодіжної громадської організації, іншої організації чи професійної спільноти, що в рамках участі громадськості на добровільних та безоплатних засадах сприяє заінтересованим органам у реалізації та популяризації в суспільстві державної політики у сфері безбар'єрності через особистий приклад у власній діяльності, просвітницькій та іншій суспільно корисній діяльності, шляхом участі у публічних, інформаційних та комунікаційних заходах.

Амбасадор безбар'єрності повинен мати бездоганну ділову репутацію, високі професійні та моральні якості, авторитет у суспільстві та культуру спілкування, може бути лідером громадської думки та/або представником громадянського суспільства, експертом у певній сфері суспільних відносин.

Лідери думок, представники бізнесу та Кабінету Міністрів України сприяють створенню і розвитку мережі “амбасадорів безбар'єрності”.

3. Амбасадори безбар'єрності у своїй діяльності керуються Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції України та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, зокрема у сфері безбар'єрності.

4. Амбасадори безбар'єрності можуть здійснювати комунікацію з урахуванням рекомендацій щодо викладення інформації суб'єктами владних повноважень у форматах, що забезпечують доступність її сприйняття, схвалених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2023 р. № 1046 (Офіційний вісник України, 2023 р., № 105, ст. 6295).

5. Амбасадори безбар'єрності залучаються для:

1) поширення цінностей безбар'єрності через активну комунікацію в громадах, закладах освіти, фізичної культури та спорту, молодіжних центрах і просторах, закладах культури, діловому середовищі, медіа та інших просторах взаємодії з метою формування безбар'єрного суспільства, побудованого на принципах взаємоповаги та людяності, у якому кожна особистість має рівні права, можливості та обов'язки;

2) заохочення участі різних суспільних груп до реалізації Національної стратегії та Комунікаційної стратегії, зокрема в рамках участі в інформаційних та комунікаційних заходах (кампаніях), тренінгах, просвітницьких заходах;

3) посилення ефективності комунікацій заінтересованих органів шляхом використання власного досвіду знань та професійної репутації, що сприятиме подоланню стереотипів і бар'єрів, формуванню емпатії та широкої мотивації суспільства до підтримки позитивних змін безбар'єрного середовища;

4) підвищення рівня обізнаності суспільства щодо законодавства у сфері безбар'єрності шляхом професійного інформування про права, можливості та обов'язки різних суспільних груп, зокрема осіб з інвалідністю;

5) сприяння розвитку міжсекторальної співпраці шляхом підтримки зміцнення взаємодії заінтересованих органів та громадськості, підприємництва, наукових установ та інших заінтересованих сторін;

6) забезпечення послідовної та системної комунікації щодо впровадження принципів безбар'єрності, зокрема шляхом регулярного інформування про заходи з питань безбар'єрності, результати та кращі практики реалізації Національної стратегії та Комунікаційної стратегії;

7) використання у публічних виступах, інформаційних матеріалах та під час взаємодії із медіа уніфікованих комунікаційних підходів та термінології, спрямованих на реалізацію та популяризацію в суспільстві державної політики у сфері безбар'єрності;

8) сприяння забезпеченню постійної присутності тематики безбар'єрності в інформаційному просторі шляхом участі у відповідних інформаційних, просвітницьких та комунікаційних заходах з метою формування стійкої суспільної підтримки безбар'єрних практик.

6. Залучення амбасадорів безбар'єрності рекомендується здійснювати заінтересованими органами з урахуванням таких принципів:

добровільність — залучення амбасадорів безбар'єрності здійснюється виключно на основі їх добровільної згоди;

недискримінація — амбасадори безбар'єрності мають рівні права та можливості незалежно від віку, статі, національності, релігійних переконань, наявності інвалідності, соціального чи економічного статусу;

репрезентативність — амбасадори безбар'єрності можуть бути представниками різних суспільних груп, професій та сфер життя для широкого охоплення цільових аудиторій та врахування різноманітних потреб і викликів;

відкритість — процеси залучення, визначення, навчання і підтримки амбасадорів безбар'єрності мають бути відкритими та зрозумілими для суспільства;

суголосність — співпраця з амбасадорами безбар'єрності здійснюється у співкоординації з Мінкультом та заінтересованим органом;

відповідальність і взаємоповага — амбасадори безбар'єрності та заінтересовані органи взаємодіють на засадах взаємної поваги, відкритого діалогу та відповідальної етичної комунікації;

людиноцентричність — діяльність амбасадорів безбар'єрності має ґрунтуватися на повазі до гідності, прав та врахуванні потреб кожної людини.

7. Мінкультом визначається національний координатор амбасадорів безбар'єрності (далі — національний координатор).

Заінтересований орган визначає із числа власних посадових осіб координатора амбасадорів безбар'єрності заінтересованого органу (далі — координатор заінтересованого органу).

Національний координатор забезпечує системну та практичну координацію та спрямування роботи координаторів заінтересованих органів щодо:

дотримання цих рекомендацій;

взаємодії Мінкульту із заінтересованими органами та амбасадорами безбар'єрності;

узагальнення інформації, отриманої від заінтересованих органів;

подання пропозицій та надання рекомендацій в частині покращення комунікаційної підтримки реалізації Національної стратегії.

Координатор заінтересованого органу взаємодіє з національним координатором, а також забезпечує системну та практичну координацію та спрямування діяльності амбасадорів безбар'єрності щодо:

організації взаємодії заінтересованого органу з амбасадором безбар'єрності;

узагальнення інформації/пропозиції, отриманої від амбасадора безбар'єрності;

організації комунікаційної підтримки реалізації Національної стратегії з питань, віднесених до компетенції заінтересованого органу.

8. Визначення амбасадорів безбар'єрності рекомендується здійснювати заінтересованим органом з урахуванням характеристик, визначених у пункті 2 цих рекомендацій, цьому пункті, і принципів, визначених у пункті 6 цих рекомендацій.

Амбасадорів безбар'єрності рекомендовано залучати шляхом розміщення оголошення на офіційному веб-сайті заінтересованого органу про набір у мережу "амбасадорів безбар'єрності" або цільового добору з урахуванням репрезентативного принципу.

Критерієм відбору амбасадорів безбар'єрності може бути наявність підтверджених компетенцій, зазначених у пункті 2 цих рекомендацій.

Додатковою перевагою для визначення заінтересованим органом амбасадора безбар'єрності може бути:

наявність досвіду взаємодії з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та/або міжнародними організаціями;

наявність сертифіката (сертифікатів) про проходження навчання з питань безбар'єрності.

9. Форми залучення амбасадорів безбар'єрності можуть визначатися заінтересованим органом відповідно до цілей, завдань та специфіки цільових аудиторій:

1) інформаційно-просвітницька діяльність (публічні виступи, відео- та фотопроєкти, участь в інформаційних, комунікаційних кампаніях щодо

реалізації та популяризації в суспільстві державної політики у сфері безбар'єрності);

2) експертна участь у розробленні та/або популяризації стратегій, політик, програм і пріоритетних проектів заінтересованих органів у сфері безбар'єрності;

3) публічне представлення цінностей безбар'єрності, зазначених у Національній стратегії та Комунікційній стратегії, зокрема створення, поширення та просування інформаційного контенту для соціальних мереж.

10. Співпраця амбасадора безбар'єрності із заінтересованим органом може формалізуватися публічною заявою про наміри.

У публічній заяві про наміри повідомляється про підтримку цінностей безбар'єрності, зазначених у Національній стратегії та Комунікційній стратегії, готовність до участі у заходах і публічних ініціативах разом з координаторами заінтересованих органів та розміщення відповідної заяви на офіційних веб-сайтах заінтересованих органів.

11. Амбасадорам безбар'єрності рекомендується брати участь в комунікційному супроводі на принципах, зазначених у пункті 6 цих рекомендацій, а також на засадах:

1) забезпечення поваги до приватного життя, особливо щодо особистих історій, які можуть бути використані в комунікації;

2) уникнення конфлікту інтересів під час діяльності амбасадора безбар'єрності, зокрема щодо:

заборони використання співпраці із заінтересованим органом для комерційної реклами, політичної агітації, дискредитації інших осіб/державних органів/організацій, наклепу або перешкоджання професійній діяльності;

узгодження з координатором заінтересованого органу інформаційних матеріалів щодо безбар'єрності для розміщення їх у медіа та/або соціальних мережах на предмет доречності поєднання з комунікацією державної політики (у разі необхідності).

12. У разі отримання інформації/повідомлення/звернення про можливе недотримання принципів та засад, зазначених у пунктах 6 та 11 цих рекомендацій, заінтересованому органу рекомендовано тимчасово зупинити співпрацю з амбасадором безбар'єрності (на період перевірки отриманої інформації) та розмістити інформацію про тимчасове зупинення співпраці на офіційному веб-сайті заінтересованого органу.

Координатором заінтересованого органу перевіряється інформація/повідомлення/звернення щодо можливого недотримання принципів та засад амбасадором безбар'єрності.

У разі підтвердження інформації щодо недотримання принципів та засад амбасадором безбар'єрності заінтересованому органу рекомендовано припинити співпрацю з амбасадором безбар'єрності та розмістити інформацію про припинення співпраці на офіційному веб-сайті заінтересованого органу.

У разі непідтвердження інформації щодо недотримання принципів та засад амбасадором безбар'єрності заінтересованому органу рекомендовано поновити співпрацю з амбасадором безбар'єрності та розмістити інформацію про поновлення співпраці на офіційному веб-сайті заінтересованого органу.

13. Підставами для припинення співпраці з амбасадорами безбар'єрності можуть бути:

1) добровільне рішення амбасадора безбар'єрності та/або заінтересованого органу;

2) систематичне неопублікування амбасадором безбар'єрності попередньо узгоджених з координатором заінтересованого органу інформаційних матеріалів щодо безбар'єрності без поважної причини протягом шести місяців;

3) відсутність комунікації амбасадора безбар'єрності з координатором заінтересованого органу без поважної причини протягом шести місяців;

4) недотримання амбасадором безбар'єрності принципів та засад, визначених пунктами 6 та 11 цих рекомендацій;

5) вчинення амбасадором безбар'єрності дій, що суперечать цінностям безбар'єрності, зазначеним у Національній стратегії та Комунікаційній стратегії;

6) втрата актуальності залучення амбасадора безбар'єрності заінтересованим органом.

14. Заінтересовані органи здійснюють моніторинг діяльності визначених амбасадорів безбар'єрності шляхом визначення кількості здійснених заходів, підготовлених матеріалів та охоплення аудиторії, а також збирання коротких відгуків учасників та аудиторії, зокрема щодо змін у практиках, переліку бар'єрів і потреб, що були виявлені та передані до розгляду заінтересованого органу.

Заінтересовані органи щопівроку до 5 числа місяця, що передує звітному періоду, подають Мінкульту звіт про діяльність амбасадорів безбар'єрності за формою, визначеною Мінкультом.

Амбасадори безбар'єрності можуть подавати заінтересованому органу пропозиції щодо покращення процесу комунікації для формування безбар'єрного простору в Україні.

Заінтересовані органи узагальнюють отримані пропозиції від амбасадорів безбар'єрності та подають їх Мінкульту.

Мінкульт узагальнює звіти та пропозиції, отримані від заінтересованих органів і подає пропозиції та рекомендації щодо покращення комунікаційного супроводу та підтримки реалізації Національної стратегії.

15. У своїй діяльності амбасадорам безбар'єрності та заінтересованим органам рекомендовано використовувати інформаційні матеріали, зокрема визначені Мінкультом та заінтересованими органами.
